
Uchwała nr 39

Palestra 51/5-6(581-582), 347-353

2006

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

stwu, że adwokatura się zmienia, idzie w kierunku pogłębiania profesjonalizmu przez rzetelne, nowoczesne szkolenia. Adw. A. Zwara przedstawił swoje refleksje z udziału w konferencji w Berlinie poświęconej szkoleniu adwokatów. W Holandii, Francji, Szkocji w drodze ustawowej wprowadzono obowiązek szkoleniowy. Adw. J. Agacka-Indecka proponuje do obszaru szkoleń włączyć konferencje międzynarodowe na różne specjalistyczne tematy. Adw. K. Boszko zwrócił uwagę na aspekt finansowy szkoleń. Czy składka adwokacka nie wzrośnie zbyt wysoko.

Naczelna Rada Adwokacka przyjęła uchwałę nr 39/2006, którą publikujemy poniżej.

Następnymi zagadnieniami, nad którymi obradowano były nowe problemy związane z egzaminami adwokackimi, szkoleniami aplikantów adwokackich na nowych zasadach. W dyskusji udział wzięli adw. adw. A. Siemiński, B. Szlanta, J. Agacka-Indecka, Kuklewicz, K. Boszko, S. Rymar, P. Senddecki, G. Janisławski.

Prezes S. Rymar złożył informację na temat jednodniowego szkolenia medialnego w NRA, uroczystości związanej z uczczeniem pamięci śp. adw. Marii Budzanowskiej, ew. wniesienia pozwu przeciwko posłowi Gosiewskiemu. Adw. Senddecki zreferował sprawy finansowe, przyjęto uchwały w sprawach finansowo-budżetowych oraz w sprawie postępowań dyscyplinarnych (uchwałę opublikowano w numerze 3–4 „Palestry”).

Andrzej Bąkowski

**UCHWAŁA NR 39/2006
NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ
Z 25 MARCA 2006 R.**

Na podstawie art. 3 pkt 4 i 58 pkt 12 lit. h ustawy z 26 maja 1982 r. – Prawo adwokaturze (tekst jednolity Dz.U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1058, zmiana Nr 126, poz. 1069) uchwała się, co następuje:

Wykonywanie zawodu adwokata jako wolnego zawodu zaufania publicznego wymaga najwyższej staranności oraz profesjonalizmu, których podstawą oraz gwarancją jest ustawiczne doskonalenie zawodowe. Potrzebę doskonalenia determinuje rola społeczna adwokata, zakres adwokackiej pomocy prawnej świadczonej osobom fizycznym i prawnym, jego udział w postępowaniu przed sądami, urzędami i organami władz państwowych i samorządowych oraz organami organizacji gospodarczych.

Wobec zmieniającego się systemu prawa oraz konieczności jego ciągłego dostosowywania do wymogów Unii Europejskiej – adwokat, konfrontowany ze społecznym oczekiwaniem świadczenia pomocy prawnej wedle najwyższych standardów, nie może ograniczać się do wiedzy uzyskanej w czasie studiów oraz aplikacji, lecz staje przed koniecznością ustawicznego podnoszenia swych kwalifikacji, zarówno

poprzez samokształcenie, jak również poprzez udział w różnych formach szkolenia, organizowanych przez samorząd adwokacki.

Dążąc do wzmocnienia prestiżu zawodu adwokata, ustanawia się – obok samokształcenia zawodowego jako trwałej zasady wykonywania zawodu – także zasadę obowiązkowego udziału w doskonaleniu zawodowym.

Postanowienia niniejszej uchwały, określające zakres oraz sposób wykonywania obowiązku doskonalenia zawodowego, w żaden sposób nie ograniczają adwokatów w podejmowaniu działań zmierzających do uzyskania wiedzy specjalistycznej z poszczególnych dziedzin prawa we własnym zakresie.

Rozdział I **Postanowienia ogólne**

§ 1

Obowiązkiem adwokata jest stałe podnoszenie kwalifikacji zawodowych, przez aktualizację oraz rozszerzanie wiedzy z zakresu prawa i orzecznictwa. Wykonywanie tego obowiązku nie może ograniczać się do samokształcenia, ale winno obejmować także czynny lub bierny udział w różnych formach szkolenia zawodowego, studiów, studiów podyplomowych i kursów według uznania i wyboru adwokata, a także w zajęciach zalecanych przez Naczelną Radę Adwokacką i okręgowe rady adwokackie.

§ 2

Doskonalenie zawodowe może polegać na:

- a) uczestnictwie w studiach podyplomowych prowadzonych przez wydziały prawa uniwersytetów lub innych uczelni wyższych,
- b) prowadzeniu zajęć dydaktycznych dla studentów, doktorantów i słuchaczy studiów podyplomowych,
- c) prowadzeniu zajęć szkoleniowych z dziedziny prawa z aplikantami sędziowskimi, adwokackimi, radcowskimi, notarialnymi lub przedstawicielami innych zawodów prawniczych przewidzianych przez właściwe przepisy prawa,
- d) publikowaniu artykułów, komunikatów, studiów i innych prac z dziedziny nauki prawa i jego stosowania,
- e) uczestnictwie w szkoleniach, seminariach i konferencjach organizowanych przez samorząd adwokacki oraz inne instytucje zapewniające prawidłowy poziom szkolenia i doskonalenia zawodowego.

§ 3

1. Adwokaci wykonujący zawód w formach przewidzianych właściwymi przepisami są zobowiązani do udziału w doskonaleniu zawodowym organizowanym przez okręgowe rady adwokackie oraz Naczelną Radę Adwokacką.

2. Od obowiązku udziału w doskonaleniu zawodowym adwokaci mogą być

zwolnieni w uzasadnionych przypadkach na podstawie decyzji dziekanów okręgowych rad adwokackich.

§ 4

Uchybienie obowiązkowi doskonalenia zawodowego przez adwokatów stanowi przewinienie dyscyplinarne.

Rozdział II Doskonalenie zawodowe

§ 5

Obowiązkowe doskonalenie zawodowe adwokatów odbywa się w formach:

- a) szkolenia organizowanego przez okręgową radę adwokacką;
- b) szkolenia organizowanego przez komisje doskonalenia zawodowego adwokatów, o których mowa w rozdziale III niniejszej uchwały;
- c) szkolenia organizowanego przez inne instytucje rekomendowane przez władze adwokatury;
- d) w formach określonych w § 2 niniejszej uchwały.

§ 6

Obowiązek doskonalenia zawodowego w formie szkolenia organizowanego przez okręgową radę adwokacką wynosi 10 godzin w stosunku rocznym.

§ 7

Okręgowe rady adwokackie zobowiązane są, w sposób umożliwiający wybór, organizować szkolenia we własnym zakresie lub zlecać ich przeprowadzenie stosownie do postanowień § 8 w rozmiarze nie mniejszym niż 20 godzin rocznie.

§ 8

Prowadzenie szkoleń organizowanych przez okręgową radę adwokacką w postaci kursów, konferencji, wykładów, seminariów może być zleczone zarówno uniwersytetom, jak również innym wyspecjalizowanym instytucjom.

§ 9

Niezależnie od postanowień § 5 lit. a) ustala się obowiązek uczestnictwa w szkoleniu z zakresu doskonalenia zawodowego obejmującym jednorazowo 30 godzin w okresie 5 lat, organizowanym przez adwokacką komisję doskonalenia zawodowego, o której mowa w rozdziale III niniejszej uchwały.

§ 10

1. Naczelna Rada Adwokacka, na wniosek Ośrodka Badawczego Adwokatury,

w ramach swojej kadencji, uchwała zalecenia dotyczące tematyki doskonalenia zawodowego.

2. Okręgowe rady adwokackie, uwzględniając zalecenia Naczelnej Rady Adwokackiej mogą objąć programem doskonalenia zawodowego dodatkowe zagadnienia, niewymienione w zalecanym programie doskonalenia.

§ 11

Naczelna Rada Adwokacka oraz okręgowe rady adwokackie zamieszczają informacje dotyczące organizowanych konferencji doskonalenia zawodowego w taki sposób, aby powiadomić o nich wszystkich adwokatów i aplikantów adwokackich.

§ 12

Doskonalenie zawodowe adwokata, realizowane w formach przewidzianych w § 2 lit. b–d, zaliczane jest na poczet obowiązku szkolenia określonego w § 3 ust. 1 niniejszej uchwały, według następujących zasad:

a) przeprowadzenie dwugodzinnego wykładu z przedmiotów prawniczych traktuje się jako odpowiadające czterem godzinom szkolenia;

b) ogłoszenie publikacji w czasopiśmie prawniczym dotyczącej nauki prawa lub praktyki wymiaru sprawiedliwości traktuje się jako odpowiadające dziesięciu godzinom szkolenia, przy czym objętość publikacji nie może być mniejsza niż 8 stron standaryzowanego tekstu;

c) przeprowadzenie jednogodzinnych zajęć z dziedziny popularyzacji prawa traktuje się jako odpowiadające półtorej godziny szkolenia.

§ 13

Adwokaci zobowiązani są w terminie do końca lutego każdego roku złożyć właściwej okręgowej radzie adwokackiej sprawozdanie o wykonaniu obowiązku doskonalenia zawodowego w roku poprzednim. Załącznikami sprawozdania winny być dokumenty potwierdzające realizację obowiązku doskonalenia zawodowego.

Rozdział III Regionalne komisje doskonalenia zawodowego adwokatów

§ 14

1. Naczelna Rada Adwokacka powierzy Ośrodkowi Badawczemu Adwokatury utworzenie w porozumieniu z okręgowymi radami adwokackimi jedenastu adwokackich regionalnych komisji doskonalenia zawodowego przy okręgowych radach adwokackich: w Warszawie, w Białymstoku, w Gdańsku, w Katowicach, w Krakowie, w Lublinie, w Łodzi, w Poznaniu, w Szczecinie, we Wrocławiu i w Rzeszowie.

Komisje te zostaną utworzone w miarę możliwości we współpracy z wydziałami prawa miejscowych uniwersytetów.

2. Właściwa dla siedziby adwokackiej regionalnej komisji doskonalenia zawodowego okręgowa rada adwokacka zapewni obsługę administracyjną i techniczną działalności komisji.

§ 15

Adwokacka regionalna komisja doskonalenia zawodowego adwokatów przy okręgowych radach adwokackich organizuje zajęcia szkoleniowe także we współpracy z wydziałami prawa miejscowych uniwersytetów i innymi specjalistami na podstawie odrębnych umów z uwzględnieniem potrzeby uzupełnienia wiedzy prawniczej, szkoleń specjalistycznych, aktualizacji ogólnej wiedzy prawniczej, adaptacji do wymagań klientów oraz rynku usług prawnych itp.

§ 16

1. W okresach pięcioletnich adwokacka regionalna komisja doskonalenia zawodowego organizuje dla wszystkich adwokatów zajęcia z prawa sądowego, w wymiarze nie mniejszym niż 30 godzin, niezależnie od corocznego obowiązku szkolenia.

2. Tematyka zajęć zostanie ustalona przez komisję, w skład której wchodzi co najmniej 5 adwokatów delegowanych przez właściwe okręgowe rady adwokackie.

3. Skład komisji nie może być większy niż 9 osób.

4. Komisja wybierze ze swojego grona przewodniczącego i sekretarza.

5. Kadencja komisji trwa trzy lata.

§ 17

Udział adwokatów w szkoleniach zostanie potwierdzony świadectwem.

§ 18

Szkolenia organizowane w ramach adwokackiej regionalnej komisji doskonalenia zawodowego mogą być przeprowadzane poza siedzibą samorządu adwokackiego.

§ 19

1. Do zadań adwokackich regionalnych komisji doskonalenia zawodowego należy także udzielanie opinii prawnych dla organów samorządu adwokackiego oraz adwokatów, w zakresie aktualnych zagadnień związanych z wykonywaniem zawodu adwokata bądź funkcjonowaniem Adwokatury.

2. W zależności od potrzeb okręgowa rada adwokacka może *ad hoc* uzupełniać skład komisji o specjalistów spoza Adwokatury w celu wydania zleconej ekspertyzy.

3. Opinie powinny być wydawane w formie ekspertyzy lub opinii prawnych. Za wydanie i opracowanie ekspertyzy lub opinii członkowie zespołów opiniodawczych działających w ramach komisji powinni być wynagradzani z funduszy okrę-

gowych rad adwokackich. Opinie takie powinny być prezentowane w taki sposób, aby mogły dotrzeć do szerokiego kręgu adwokatów i aplikantów adwokackich.

Rozdział IV

Koszty doskonalenia zawodowego

§ 20

1. Podejmowane przez organy Adwokatury działania dotyczące doskonalenia zawodowego adwokatów mają charakter odpłatny, stanowiący koszt dla działalności zawodowej adwokatów w różnych formach przewidzianych przez prawo.

2. Odpłatność za konferencje, kursy i seminaria powinna wyrównywać niezbędne koszty organizacyjne.

§ 21

Koszty działalności adwokackiej regionalnej komisji doskonalenia zawodowego oraz koszty szkolenia adwokatów ponoszą okręgowe rady adwokackie, przy których działają regionalna komisja lub adwokaci. Finansowanie działalności z zakresu doskonalenia zawodowego odbywa się z następujących źródeł:

- a) ze składki adwokackiej,
- b) dodatkowych opłat od adwokatów uczestniczących w zajęciach,
- c) reklam,
- d) dotacji,
- e) wynagrodzenia płatnego z innych środków okręgowej rady adwokackiej,
- f) ze środków okręgowych rad adwokackich, na rzecz których działa regionalna komisja doskonalenia zawodowego, proporcjonalnie do stanu osobowego danej izby,
- g) z innych źródeł finansowania szkoleń zawodowych, m.in. z dotacji i subwencji,
- h) z własnych środków adwokatów, które mogą stanowić koszt uzyskania przychodu w prowadzonych przez nich formach działalności zawodowych.

§ 22

Koszty doskonalenia zawodowego obciążają adwokatów i są one między innymi ponoszone przez uiszczanie składki adwokackiej. Przewiduje się także na zasadzie dobrowolności dodatkowe finansowanie przez adwokatów udziału w szkoleniach zawodowych.

§ 23

Adwokaci jako pracodawcy, prowadzący działalność zawodową w różnych formach przewidzianych przez prawo, mogą także ponosić koszty szkolenia aplikantów adwokackich oraz innych zatrudnianych prawników.

Rozdział V Przepisy przejściowe i końcowe

§ 24

Uchwała wchodzi w życie z upływem 6 miesięcy od dnia uchwalenia, z wyjątkiem § 13, który wchodzi w życie w dniu 1 stycznia 2008 roku.

UCHWAŁA NR 41/2006 NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ Z DNIA 25 MARCA 2006 R.

Naczelna Rada Adwokacka wyraża zdecydowany sprzeciw wobec próby odebrania samorządowi adwokackiemu prawa do sprawowania sądownictwa dyscyplinarnego adwokatów i aplikantów adwokackich.

Przygotowany przez Ministra Sprawiedliwości projekt ustawy o postępowaniu dyscyplinarnym wobec osób wykonujących niektóre zawody prawnicze – jest kolejnym zamachem na samorządy zawodowe i w oczywisty sposób zmierza do podporządkowania instytucjom Państwa wszelkich przejawów społecznej aktywności i utrwalonych w Polsce struktur społeczeństwa obywatelskiego.

Poddanie odpowiedzialności dyscyplinarnej adwokatów i aplikantów sądownictwu korporacyjnemu jest jednym z fundamentów samorządności adwokackiej, mającej swoje konstytucyjne umocowanie w art. 17 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i wywodzącej się wprost z naturalnego prawa wolności zrzeszania się.

Sądownictwo dyscyplinarne, pozostając w gestii samorządu adwokackiego, wypełnia dyspozycję art. 17 ust. 1 Konstytucji o sprawowaniu pieczy nad należyтым wykonywaniem zawodu zaufania publicznego w granicach interesu publicznego dla jego ochrony.

Trudno zrozumieć intencje projektodawcy w sytuacji, gdy obecny stan prawny zapewnia zarówno Ministrowi Sprawiedliwości jak i Sądowi Najwyższemu pełny nadzór nad korporacyjnym postępowaniem dyscyplinarnym. Minister Sprawiedliwości mimo posiadanych uprawnień, nie kwestionował dotychczas prawidłowości, ani rzetelności adwokackich orzeczeń dyscyplinarnych.

Wbrew tezie przedstawionej w uzasadnieniu, projekt ustawy jest sprzeczny z regulacjami europejskimi, bowiem w żadnym z krajów Unii Europejskiej instytucje państwowe nie pozbawiły samorządu adwokackiego pełnego zakresu orzekania w sprawach dyscyplinarnych.

Naczelna Rada Adwokacka sprzeciwia się również kolejnej proponowanej nowelizacji ustawy Prawo o adwokaturze, dotyczącej zwiększenia uprawnień nadzorczych Ministra Sprawiedliwości.

Samorząd adwokacki, ze wszystkimi jego uprawnieniami, został ustanowiony dekretem Naczelnika Państwa Marszałka Józefa Piłsudskiego w 1918 r. Narodził się więc w okresie II Rzeczypospolitej, do której tradycji i osiągnięć tak chętnie odwo-